

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

R. L., nar. X,
bytem X

proti
žalovanému

Nejvyšší státní zastupitelství,
se sídlem Jezuitská 585/4, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. 1 SIN 302/2023-5,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. 1 SIN 302/2023-5, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 800,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce v žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), ze dne 2. 11. 2022, požadoval po Vrchním státním zastupitelství v Praze (dále jen „VSZ Praha“) poskytnout následující informace: „*usnesení policie o odložení reklamní větve Čapího hnízda*“. Požadovaná informace byla identifikována jako usnesení policejního orgánu, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování, ze dne 22. 6. 2022, č. j. KRPA-477120-500/TČ-2018-000097-MIK (dále jen „požadovaný dokument“).
2. Poté, co předchozí rozhodnutí o odmítnutí uvedené žádosti o informace žalovaný zrušil, VSZ Praha rozhodnutím ze dne 16. 1. 2023, č. j. SIN 78/2022-22, tuto žádost podle § 15 odst. 1 informačního zákona opětovně odmítlo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to z důvodu uplatnění výluky z práva na informace dle § 11 odst. 6 uvedeného zákona, která dopadá na informace o činnosti orgánů činných v trestním řízení.
3. Podle VSZ Praha žalobce požadoval dokument, jehož obsahem jsou informace o trestním řízení, které skončilo odložením věci (tedy již v přípravné fázi). I na skončené věci se přitom uvedená výluka z práva na informace vztahuje, a to za předpokladu, že by poskytnutím informací mohla být ohrožena schopnost orgánů činných v trestním řízení vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost. V nynějším případě odložení věci nezakládá překážku pro opětovné zahájení trestního řízení, nelze proto dovozovat, že se jedná o definitivně uzavřenou věc. VSZ Praha v této souvislosti zdůraznilo neveřejnou povahu tzv. přípravné fáze trestního řízení. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2022, č. j. 6 As 217/2022-45, potom VSZ Praha uvedlo, že požadovaný dokument není namísto dělit na dílčí části, z nichž některé by bylo možné žalobci poskytnout.
4. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 3. 2023, č. j. 1 SIN 302/2023-5, zamítl (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný se plně ztotožnil s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí; dále zdůraznil, že ve věci není nijak relevantní, že se požadovaný dokument vztahuje k osobě Ing. Andreje Babiše jakožto osoby veřejného zájmu.
5. Žalobce se s takovým rozhodnutím neztotožnil a dne 25. 3. 2023 ho u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) napadl žalobou podle § 65 odst. 1 s. ř. s.
6. Městský soud v Praze žalobu svým rozsudkem ze dne 14. 2. 2024, č.j. 8 A 26/2023 – 29, zamítl. Ke kasační stížnosti žalobce byl rozsudek městského soudu zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2024, č.j. 2 As 76/2024 – 34, a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Soudu bylo uloženo seznámit se s touto částí správního spisu, v němž je obsažena požadovaná informace, na jejím základě opětovně posoudit důvodnost žaloby a své závěry v novém rozhodnutí přezkoumatelně odůvodnit. Přiměřenost omezení přístupu k informacím má městský soud posoudit mj. i ve světle žalobní argumentace podložené články v médiích poukazující na to, že část informací se již stala veřejně známou.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

7. Žalobce ve své žalobě namítal zaprvé, že v daném případě správní orgány nevysvětlily, jakým způsobem konkrétně by poskytnutí požadovaného dokumentu nebo jeho částí mohlo ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení plnit své úkoly; konkrétně tedy neposoudily naplnění jedné z podmínek aplikace výluky dle § 11 odst. 6 informačního zákona. Podle žalobce mohlo VSZ Praha přistoupit např. k anonymizaci některých pasáží požadovaného dokumentu, případně odmítnout žádost o informace jen částečně ve vztahu k některým jeho pasážím (viz § 12 informačního zákona). V obou případech by ale mělo v odůvodnění takový postup konkrétně odůvodnit.
8. Zadruhé žalobce namítal, že i pokud by správní orgány dospěly k řádně odůvodněnému závěru, že jsou naplněny všechny předpoklady pro aplikaci výluky z práva na informace dle § 11 odst. 6 informačního zákona, tak by dále musely provést tzv. test proporcionality, kterým by poměřily, zda je v daném případě skutečně přiměřené omezit právo na informace dle čl. 17 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod. V této souvislosti žalobce naznačil, že požadované informace jsou předmětem veřejného zájmu, protože se vztahují k osobě Ing. Andreje Babiše; rovněž vyjádřil dojem, že jeho žádosti o informace nebylo vyhověno z politických důvodů.
9. Žalobce dále namítl, že samotné splnění podmínek podle § 11 odst. 6 zák. č. 106/1999 Sb. ještě nemusí být dostatečným důvodem pro odepření poskytnutí (části) požadovaného usnesení. Informace o odložení reklamní větve Čapího hnízda byly otištěny v médiích. Jestliže by důvod pro odepření usnesení po anonymizování údajů spatřoval žalovaný v tom, že by se některé subjekty mohly na jejich základě připravit na výslechy či jiné úkony v rámci trestního řízení, měl žalovaný v rámci popsaného testu proporcionality přezkoumatelně odůvodnit, zda skutečně může odmítnutí žádosti vést k dosažení takto vymezeného cíle, jestliže se subjekty již mohly s těmito informacemi seznámit v hromadných sdělovacích prostředcích – viz články na zpravodajském serveru.
10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 26. 5. 2023 navrhl žalobu zamítnout. Ve vztahu k první žalobní námitce zdůraznil, že usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), nezakládá překážku věci rozhodnuté, a tudíž nebrání pozdějšímu zahájení trestnímu stíhání v téže věci. Žalobci přitom již při podání žádosti o informace bylo známo, že věc není definitivně uzavřena; přílohou žádosti o informace totiž byla kopie článku, v němž bylo odkázáno na sdělení mluvčí Městského státního zastupitelství v Praze, že spisový materiál byl za účelem dohledové проверки předán VSZ Praha. Ze správního spisu vedeného v nynější věci přitom vyplývá, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí proběhla v rámci VSZ Praha komunikace stran toho, jestli již byly ukončeny úkony dohledu v dané trestní věci, přičemž z této komunikace vyplynulo, že dohled v dané věci nebyl ukončen a jeho ukončení ani nelze ve lhůtě pro vyřízení žádosti o informace očekávat, současně by poskytnutí informací mohlo mít negativní vliv na dané trestní řízení (viz č. l. 45 správního spisu VSZ Praha vedeného ve věci sp. zn. SIN 78/2022). V odvolání potom žalobce nenamítal porušení § 12 informačního zákona, proto se jím žalovaný ani podrobně nezabýval; uvedenou otázku přitom dostatečně posoudilo VSZ Praha.

11. Ve vztahu k druhé žalobní námitce žalovaný uvedl, že je třeba mít na paměti, že usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu je interní záležitostí orgánů činných v trestním řízení; toto usnesení se (vně soustavu těchto orgánů) doručuje pouze poškozenému, je-li znám. Nedoručuje se přitom ani případnému oznamovateli, ani osobám podezřelým ze spáchání trestného činu. Informační zákon neukládá správním orgánům provádět test proporcionality. V daném případě je podle žalovaného třeba upřednostnit veřejný zájem. Poskytnutí (a následně též zveřejnění) podrobnějších informací o výsledcích prověřování (byť v anonymizované podobě) by s velkou pravděpodobností zmařilo další jeho průběh; vedení dalšího prověřování přitom s ohledem na probíhající prověrku nebylo možné vyloučit.

III. Posouzení žaloby

12. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených žalobních námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalovaný nijak nereagoval na výzvu podle § 51 s. ř. s., soud má tedy za to, že s takovým postupem souhlasí, a žalobce s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasil.
13. Soud předně uvádí, že se podrobně seznámil s obsahem předmětného usnesení ze dne 22. 6. 2022, č. j. KRPA-477120-500/TČ-2018-000097-MIK.
14. Podle § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona *[p]ovinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.*
15. Podle § 11 odst. 6 informačního zákona, *[p]ovinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*
16. Podle § 12 informačního zákona *[v]šechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.*
17. Městský soud se předně zabýval námitkou, že správní orgány dostatečně neposoudily, zda by poskytnutí požadovaných informací mohlo konkrétně ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení plnit své úkoly, jakožto podmínku pro aplikaci výluky z práva na informace dle § 11 odst. 6 informačního zákona.
18. S touto námitkou se městský nezotožnil. V posuzovaném případě sice bylo trestní řízení skončeno, a to ve fázi prověřování (policejní orgán usnesením rozhodl o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu), nicméně vedle toho je třeba i uvážit další procesní okolnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zejména potenciál dalšího pokračování trestního řízení. Jak totiž uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, usnesení o odložení věci podle § 159a trestního řádu nezakládá překážku věci pravomocně rozhodnuté, a nebrání tedy pozdějšímu vedení trestního řízení v téže věci. V posuzovaném případě se nejednalo o trestní řízení, jehož obnovení by bylo – zejména s ohledem na časový odstup od vydání usnesení o odložení věci – nepravděpodobné (a možné ohrožení činnosti orgánů činných v trestním řízení tak jen hypotetické až iluzorní). Naopak, toto usnesení (požadovaný dokument) bylo v době, kdy správní orgány vyřizovaly žádost žalobce o informace, předmětem dohledové prověrky ze strany VSZ Praha, jejímž výsledkem potenciálně mohlo být „obživení“ věci a pokračování dalšího prověřování (§ 12d zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství).

19. Za takových okolností žalovaný oprávněně dovodil, že poskytnutí požadované informace žalobci, které by současně podle § 5 odst. 3 informačního zákona bylo spojeno s povinností tuto informaci zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup, by mělo potenciál ohrozit schopnost orgánů veřejné moci vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost (v prověřované věci) a stíhat trestné činy (shodně viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 10. 2023, č. j. 15 A 96/2022-26). Zpřístupnění obsahu požadovaného dokumentu, by v případě „obživení“ dané trestní věci bylo způsobilé negativně ovlivnit průběh dalšího trestního řízení, zejména z důvodu, že by učinilo veřejně známým dosavadní stav prověřování (a dosavadní skutkové i právní úvahy orgánů činných v trestním řízení). Tím by orgány činné v trestním řízení ztratily informační výhodu ve vztahu k prověřovaným (podezřelým) osobám; ani případná anonymizace by na tom nemohla mnoho změnit.
20. Uvedený závěr je přitom plně v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu, ten v žalovaném odkazovaném rozsudku ze dne 5. 2. 2017, č. j. 6 As 338/2016-55, uvedl následující (bod 25): *„Omezení práva na informace z probíhajícího trestního řízení, zejména v jeho přípravné fázi, bude přitom spíše pravidlem než výjimkou. V případě poskytnutí informací v režimu informačního zákona v průběhu přípravného řízení by žadatel disponoval informacemi o takových skutečnostech, s nimiž v probíhajícím trestním řízení nebyla z důvodu možného ohrožení objasnění a vyšetření věci seznámena ani osoba trestně stíhaná. To by vedlo k zabsurdním důsledkům, které by se míjely s posláním práva na informace jako politického práva.“* V rozsudku ze dne 9. 12. 2021, č. j. 6 As 215/2021-28, potom Nejvyšší správní soud konstatoval následující (bod 26): *„Navíc informace poskytnuté na žádost musí být podle zákona následně zveřejněny vůči všem způsobem umožňujícím dálkový přístup (viz § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím). Obzvláště u informací týkajících se přípravné fáze trestního řízení před zahájením trestního stíhání je proto namístě obezřetný přístup povinných subjektů při vyřizování žádostí, kromě toho jakmile jednomu žadateli nějakou informaci poskytnou, musejí u všech dalších postupovat stejně (srov. již citovaný rozsudek č. j. 1 As 97/2009 - 119). Sdělením informace povinný subjekt zároveň do značné míry ztrácí kontrolu nad tím, co se s informací bude dále dít, což může též ohrozit naplnění účelu trestního řízení.“*
21. Městský soud se však opětovně zabýval zdůvodněním, že ohrozit další činnost orgánů činných v trestním řízení by mohlo poskytnutí jakékoliv části požadovaného dokumentu (a to jak sumarizace skutkových zjištění, tak následného právního hodnocení, které je na zjištěném skutkovém stavu založeno). Obdobné stanovisko v tomto typu případů zaujal i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 19. 12. 2022, č. j. 6 As 217/2022-45, konstatoval následující (body 15 a 17): *„Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem i v tom, že krajský soud do značné míry přeshel jeho vysvětlení, proč nemohou státní zastupitelství příliš podrobně odůvodňovat rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace, která*

má souvislost s výkonem počátečního prověřování (po podání trestního oznámení) orgány činnými v trestním řízení. Ze stěžovatelova rozhodnutí jasně plyne, že v takové situaci lze být konkrétní pouze do té míry, aby nedošlo ke sdělení informací, jež jsou předmětem žádosti. (...) Navíc je striktní požadavek na konkrétní uvedení skutečností v případě odmítnutí žádosti protichůdný tomu, že při omezení práva na informace podle § 11 odst. 6 může být povinný subjekt konkrétní pouze ve velmi omezené míře, neboť neposkytnutím informace předchází ohrožení práv třetích osob, schopnosti orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy či zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnosti České republiky.“

22. V žalobcem doloženém článku 07.01.23 10:00 „Babišovi tečou nervy. Všude hledá viníky kauzy, kterou chtěl nátlakem zastavit, ale neuspěl“ - Forum24 se této kauzy týká pouze tato věta: *To se podařilo, jelikož všechny další vyšetřované kauzy (korunové dluhopisy, prodej firmy Profrost, únos Babišova syna, reklamní větev Čapího hnízda) byly policií odloženy.*
23. V žalobcem doloženém článku 14.01.23 20:26 „V kauze Čapí hnízdo zjevně selhal žalobce. Otazníky nad rozhodnutím soudce jsou ale také legitimní“ - Forum24, se této kauzy týká následující odstavec: *„Mimořádně o dost horší než kauza evropské dotace je i takzvaná reklamní větev, kde německý finanční úřad upozornil na možný daňový únik. Jak je vůbec možné, že bylo odloženo vyšetřování nesmyslného vytváření umělých nákladů firem Agrofertu za reklamu na Babišově farmě? Nešlo náhodou také o vypravení vlaku s technickou chybou tak, aby vlak nedojel do cíle? Není to nějaké záhadné know-how našich orgánů činných v trestním řízení? Jak to udělat, aby věc nedopadla. A nemusí jít hned o nějaké temné spiknutí. Co když jsou prostě příslušní policisté a zejména státní zástupci jednoduše jenom Babišovi voliči?“*
24. Shora uvedené články jsou veřejně dostupné na internetu, proto je soud neprováděl k důkazu, ale považoval je za tzv. notoriety.
25. Městský soud v Praze má právě s ohledem na shora uvedené informace, které proběhly v médiích, za to, že minimálně výroková část a závěrečná část usnesení, ve které je uvedeno právní hodnocení věci v celém znění, případně v anonymizované podobě, by žalobci vydána být mohla. Dle soudu je totiž možné vydat minimálně poslední část s názvem „*Subjektivní stránka skutkové podstaty trestného činu*“ v neanonymizované podobě. Zbylou část usnesení není vhodné vydat vůbec, a to ani v anonymizované podobě, jelikož by zbylé neanonymizované části tohoto odůvodnění zcela pozbyly svou vypovídací hodnotu a byly by pro žalobce zcela bezcenné.
26. Městský soud však souhlasí se žalovaným v tom, že vydání usnesení jako celku by mohlo ohrozit další činnost orgánů činných v trestním řízení, jelikož obsahuje hlavně informace o důkazech, jež by jejich vydáním mohly být v případě dalšího vyšetřování kompromitovány. Městský soud proto nevyužil svého oprávnění daného mu ust. § 16 odst. 6 a nenařídil žalovanému vydat tuto závěrečnou část usnesení, ale věc mu vrátil k dalšímu řízení.
27. Bude proto na žalovaném, aby v dalším řízení podrobil závěrečnou kapitolu usnesení nazvanou „*Závěry policejního orgánu*“ detailnímu prozkoumání a rozhodl o jejím vydání v nezměněné nebo v částečně anonymizované podobě spolu s výrokovou částí tohoto usnesení.
28. Městský soud pak setrval na posouzení další námitky týkající se neprovedení testu proporcionality a nezohlednění skutečnosti, že se věc týká záležitosti veřejného zájmu (viz zejména souvislost s podnikáním Ing. Andreje Babiše), kterou posoudil jako nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Městský soud předně zdůrazňuje, že primárním důvodem přiměřenosti omezení práva na informace v obdobných případech je právě veřejný zájem na zachování schopnosti orgánů činných v trestním řízení efektivně vyšetřovat konkrétní trestnou činnost, a to v kombinaci s časovou omezeností výluky z práva na informace. Uvedený přístup tedy nevylučuje veřejnou kontrolu činnosti orgánů činných v trestním řízení skrze právo na informace, ale pouze ji odsouvá do doby, kdy již nebude v kolizi s veřejným zájmem na účinném vyšetřování konkrétní trestné činnosti. Soud připomíná, že toto posouzení provádí ke dni rozhodování žalovaného. Na tom nemůže nic změnit ani to, že se prověřování týkalo podnikatelských aktivit politicky exponované osoby; v jejím případě není zájem na efektivním vyšetřování v žádném ohledu nižší, než je tomu v jiných případech. Veřejný zájem na informování veřejnosti – i vzhledem k tomu, že se trestní řízení dotýká právě politicky exponované osoby – bude v dané procesní fázi naplněn poskytnutím základních informací o trestním řízení (takové informace přitom veřejnosti v režimu § 8a a násl. trestního řádu sděleny byly).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Městský soud shledal rozhodnutí žalovaného nezákonným, proto napadené rozhodnutí dle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgány budou ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku o tom, že minimálně část kapitoly „Závěry policejního orgánu“ může být žalobci plně nebo v anonymizované podobě vydána. Bude na žalovaném, aby posoudil, které informace obsažené v této části usnesení žalobci vydat nelze a tyto z vydání vyloučí, resp. rozhodne o odmítnutí žádosti.
30. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za dva úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení a podání kasační stížnosti (2 x 3 100 Kč dle § 7 advokátního tarifu). Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 6 800 Kč a dále 8 000 Kč jako úhrada za zaplacený soudní poplatek (3 000 Kč za žalobu a 5 000 Kč za kasační stížnost).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. ledna 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.